

KURIER POLSKI

Rok VI (1950)

Centrals telefoniczna IKP Bydgoszcz 33-41 i 33-42
Sekretariat Redakcji 19-07
Sekretariat Redakcji przyjmuje od godz. 10 - 12

Środa, dnia 18 stycznia

Konto PKO „Zryw” nr VI-135. PKO IKP nr VI-140
Konto żyrowe nr 5622
w Narodowym Banku Polskim odd. w Bydgoszczy

Nr 18 (1112)

Zakończenie obrad Rady Naczelnej Str. Pracy

Depesza do Prezydenta RP i Prem. Cyrankiewicza - Rezolucje i wnioski - Uchwała o zwołaniu Kongresu Str. Pracy w 1950 r.

WARSZAWA (tel. wł.) W DALSZYM CIĄGU DRUGIEGO DNIA OBRAD RADY NACZELNEJ STRONNICTWA PRACY SPRAWOZDANIE GŁÓWNEJ KOMISJI REWIZYJNEJ ZŁOŻYŁ PRZEWODNICZĄCY TEJ KOMISJI kol. DZIUBA Z KRAKOWA.

Komunikat Biura Polit. KPF

BIURO Polityczne francuskiej partii komunistycznej ogłosiło komunikat, w którym energicznie potępia nakazane przez rząd represje przeciwko polskim organizacjom demokratycznym. Biuro Polityczne oświadcza, że widzi w tej polityce wobec kraju sprzymierzonego i zaprzyjaźnionego nowy przejaw agresywnych przygotowań do wojny przeciwko ZSRR i demokracjom ludowym jak również przeciwko międzynarodowemu ruchowi robotniczemu i demokratycznemu.

Zebranie przedwyborcze demokratów fińskich

W Helsinkach odbyło się zebranie przedwyborcze, zorganizowane przez Demokratyczny Związek Narodu Fińskiego.

Uczestnicy zebrania w liczbie około 8 tysięcy osób powitali burzliwymi oklaskami sekretarza gen. komunistycznej partii Finlandii Pessi, który podkreślił historyczne znaczenie zbliżających się wyborów prezydenta.

Podczas tych wyborów — stwierdził mówca — dojdzie do zderzenia dwóch sił — reakcji i demokracji. Wynik tego zderzenia jest ważny dla każdego obywatela. Zjednoczony front reakcji, wypełniający polecenia nie tylko fińskiego, lecz i zagranicznego kapitału, wysunął jako swego kandydata Paasikivi. Temu frontowi przeciwstawia się front demokratyczny, jednoczący klasę robotniczą, przodujące chłopstwo i inteligencję pracującą i wszystkich zwolenników pokoju. Kandydatem tego frontu jest Mauno Pekkala.

Mannerheim na widowni

Prasa donosi, że 17 stycznia do Finlandii przybywa dla wzięcia udziału w głosowaniu Mannerheim, który będzie zapewne próbował dopomóc na miejscu zwolennikom „linii Paasikivi”.

W dyskusji nad wygłoszonymi tego dnia sprawozdaniami zabierali głos przedstawiciele niemal wszystkich ośrodków organizacyjnych Stronnictwa Pracy, poruszając wiele aktualnych zagadnień oraz naświetlając trudności, na jakie napotykała w swojej pracy w terenie. Podsumowanie tej części dyskusji przeprowadził sekretarz generalny Str. Pracy kol. Idziar.

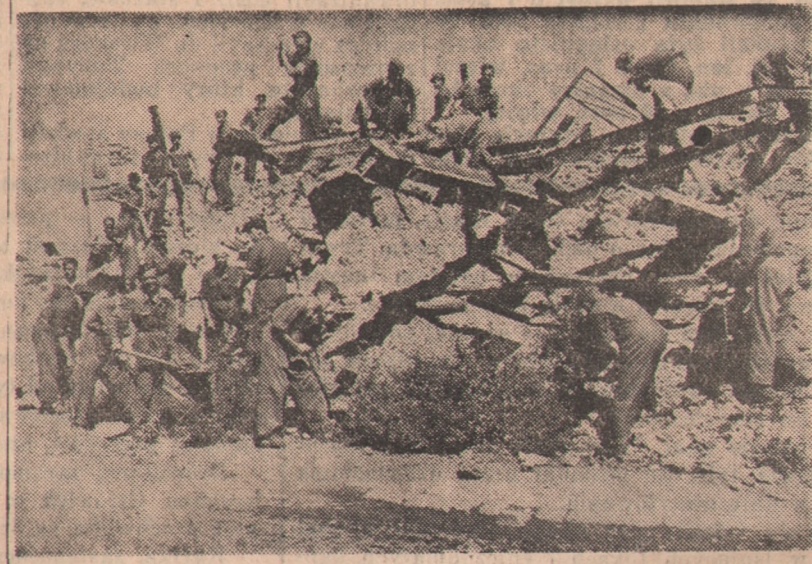
Zgodnie z wnioskiem Komisji Rewizyjnej Rada Naczelna uchwaliła władzom Stronnictwa Pracy absolutorium.

Obrady popołudniowe drugiego dnia wypełniły sprawozdania poszczególnych komisji.

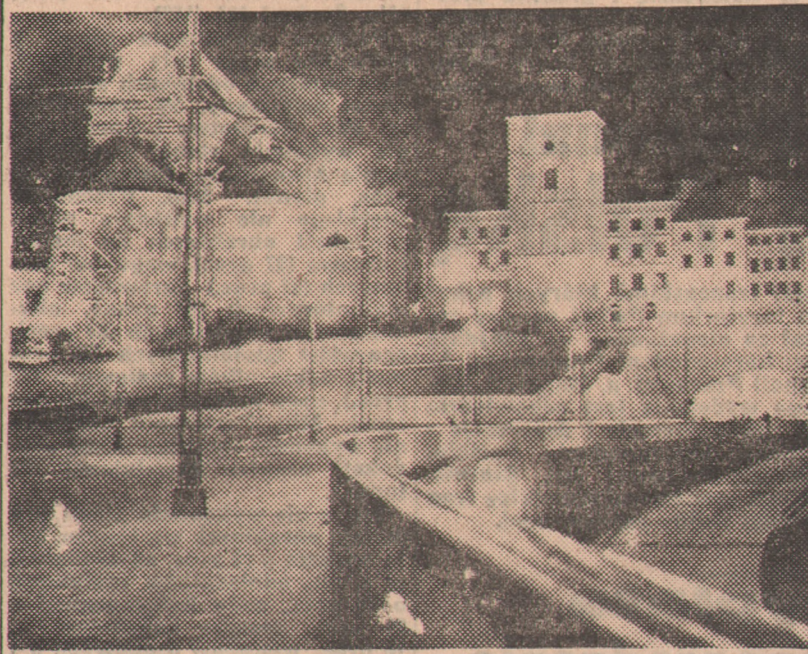
W imieniu komisji wnioskowej red. Zagierski przedstawił szereg rezolucji i uchwał zarówno natury politycznej jak i organizacyjnej. Rezolucje i wnioski zamieścimy osobno, jak również podamy treść uchwalonych wśród oklasków depesz wysłanych do Prezydenta Bolesława Bieruta i Premiera Józefa Cyrankiewicza.

Członek Sekretariatu Generalnego

(Ciąg dalszy na stronie 6)

1945

1950

Ponad 2 miliardy zł upłynęły Hajduckie Zakłady Hutnicze

AKCJA oszczędnościowa upłynniała środków obrotowych, zainicjowana w listopadzie ub. roku przez zakłady fabryczne hut Hajduckich Zakładów Hutniczych wykonana została do dnia 31 grudnia ub. r. i znacznie przekroczyła zakres zobowiązania obejmującego miliard zł.

Po raz pierwszy w gospodarce polskiej przeprowadzona została w czasie od 15 listopada do 31 grudnia ub. roku w Hajduckich Zakładach Hutniczych systematyczna akcja gospodarcza, obejmująca upłynnienie rezerwów materiałowych, przyspieszenie obrotu fabrykatami i upłynnienie zapasów wyrobów gotowych, skrócenie cyklu inkasowego oraz usprawnienie cyklu produkcyjnego, w której wyniku zwolniona została z obrotu kwota ponad 2 miliardy złotych.

Polacy wysiedleni z Francji w drodze do kraju Szczegóły brutalnej obławy na Polaków

PO 5-dniowej podróży przybyła do Berlina pierwsza grupa wysiedlonych z Francji Polaków, licząca 19 osób, a w ślad za nią następna, licząca 15 osób.

Relacje wysiedlonych pozwalają na odtworzenie dokładnego obrazu okoliczności, w jakich odbyła się deportacja.

W obławie policyjnej, która objęła zarówno Paryż, jak i prowincję, wzięło udział kilkuset policjantów.

Najścia mieszkań przez policję odbywały się między godziną 5 a 7 rano, po czym agenci dokonywali rewizji i odwozili aresztowanych do lokali tzw. „nadzoru terytorium”. Aresztowanych fotografowano, dokonywano odcisków palców, po czym, po przesłuchaniu, wręczano im dokument o wysiedleniu, wystawiony na wniosek dyrektora „nadzoru terytorium” Vabota, a podpisany przez

ministra spraw wewn. Mocha.

Brutalność policji, urągająca elementarnym zasadom humanitarnym, wyraziła się w szeregu wypadków godnych ostrego napiętnowania. Tak np. B. Studzińskiego, prokurenta banku PKO, wepchnięto wraz z innymi do autokaru mimo okazania przez niego świadectwa lekarskiego, że jest chory na płucę i że przeszedł przez dwie odmry. Inż. J. Marymontowi, inwalidzie pozbawionemu nogi, odmówiono 20-minutowej zwłoki na odebranie nowej protezy. Należy zaznaczyć, że Marymont, schwytany przez Gestapo w lipcu w 1943 roku, nie został deportowany właśnie dlatego, że jest inwalidą. Red. Bibrowskiego odseparowano od żony, znajdującej się w przededniu pogrobu. Franciszka Barnasia deportowano bezpośrednio po ataku ślepej kiszki.

Zwycięski BILANS STOLICY

Dnia 17 stycznia 1945 r. — pięć lat temu — pękły niemieckie linie obronne nad Wisłą i jednostki Armii Czerwonej wspólnie z oddziałami Wojska Polskiego wyzwoliły stolicę naszego Państwa — Warszawę.

Dymity zgłiszczą, jak okiem sięgnąć wciąż ogromne rumowisko, Warszawa była rozbitym opustoszałym miastem. Jeszcze tego samego dnia położono kamień węgielny pod wielkie dzieło odbudowy. Na zachodzie grały armaty, a saperzy polscy i radzieccy usuwali miny, zabezpieczali mury wypalonych kamienic, wznosili przeszła prowizorycznych mostów. Rozpoczęła się pielgrzymka dziesiątków tysięcy wygnańców, wracających do rozbitego miasta, by na gruzach i zgłiszczach budować nowe życie. A potem zapadła śmiała, historyczna decyzja władz naczelnych Polski Ludowej, które pod przewodnictwem prez. Bieruta postanowiły przenieść stolicę kraju z Lublina do ruin Warszawy.

To był punkt zwrotny, to był początek. Rozpoczęła się praca, której ogrom przerastał ludzką wyobraźnię.

Dziś, gdy patrzymy wstecz, gdy chcemy zbilansować okres minionego pięciolecia — widzimy: wielkim wysiłkiem całego społeczeństwa, wielkim wysiłkiem rządu Polsku Ludowej, przy wydatnej pomocy ZSRR — dźwignęła się z ruin Warszawa. Jest dziś miastem, tętniącym nowym życiem, miastem pełnym rozmachu, jest sercem i mózgiem kraju.

Na przebytej drodze widnieją, jak słupy milowe trwałe ślady wielkich osiągnięć: światło elektryczne, które po raz pierwszy zabłysło w zniszczonych domach; pierwszy tramwaj, który wyjechał z zajezdni; pierwszy od nowa zbudowany dom; Most Poniatowskiego i trasa W—Z i Mariensztat i rosnące w oczach szybkościowce Koła i Muranowa.

O tempie odbudowy niech świadczy fakt, że w ciągu minionego pięciolecia, codziennie powstawał w Warszawie, duży, kilkukipietrowy budynek!

A przecież — odbudowa Warszawy to nie tylko kwestia wzniesienia nowych budynków! To jezdnie i chodniki, to parki i zieleńce, to mosty i wiadukty, to sieć przewodów kanalizacyjnych i gazowych, to ogrom pracy, ogrom zagadnień i problemów.

Wstaje z gruzów Warszawa, inna niż kiedyś — nowa stolica nowego państwa.

Odbudowuje się i rozbudowuje według nowych planów, opracowanych zgodnie z założeniami miasta socjalistycznego, miasta w którym nie będzie mrocznych, czynszowych kamienic, ciasnych podwórek i zatechłych rynsztoków.

Warszawa przyszłości to milionowa stolica ludowego państwa, miasto wielkich fabryk, wspaniałych gmachów, osiedli robotniczych, parków i zieleńców. Taką będzie Warszawa przyszłości, Warszawa planu 6-cioletniego.

Dzisiejsza Warszawa zaś to miasto wytężonej pracy, pracy która nie ma sobie równej w dziejach naszego państwa.

Dzisiaj więc, gdy spoglądamy poza siebie i bilansujemy to, co uczyniliśmy dla odbudowy naszej stolicy, możemy powiedzieć

